

מ"ת 5014/11/20 - מדינת ישראל נגד אלכסי יעקבלב

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 5014-11-20 מדינת ישראל נ' יעקבלב (עציר)

לפני כבוד השופט אילה אורן

המבקשת מדינת ישראל

נגד-

המשיב אלכסי יעקבלב (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו שהוגשה בד בבד עם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת פציעה באמצעות נשק קר ועבירות נלוות.

כתב אישום והשתלשלות ההליכים

2. מעובדות כתב האישום עולה בתמצית כי בבוקר יום 24.10.2021, בתחנה המרכזית בעיר ראשון לציון, בהיות המשיב בהשפעת אלכוהול, בשל ויכוח שטיבו אינו ידוע, החל אירוע אלים בין המשיב לבין מר א"ל (להלן: "המתלונן") שבמהלכו ריסס המשיב את המתלונן בגז פלפל. המתלונן החל להימלט מהמקום, והמשיב רדף אחריו ודקר את המתלונן פעמיים ברגליו באמצעות סכין וגרם לו חתכים מדממים. תוך כדי האירוע נפל הטלפון הנייד של המתלונן והמשיב נטל אותו. בהמשך התקשר המתלונן למשיב וביקש כי יחזיר לידיו את הטלפון, ובתגובה דרש המשיב מהמתלונן כי ישלם לו 200 ₪ תמורתו. במעשים אלו הואשם המשיב בעבירות פציעה באמצעות נשק קר, החזקת סכין, גניבה ודרישת רכוש באיומים, לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1), 186(א), 384 ו-404 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. בדיון מיום 23.11.2020 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, ובהיעדר יכולת להציע כל חלופת מעצר עתר לדחיית הדיון לשם קבלת תסקיר מאת שירות המבחן שהתבקש לבחון את שילובו של המשיב בקהילה טיפולית. המבקשת לא התנגדה לקבלת תסקיר, אך הבהירה כי עמדתה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

4. מאז נדחו הדיונים מזמן לזמן, נערכו למשיב בדיקות וריאיון קבלה, ובסופו של דבר המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב ממעצר לקהילה טיפולית "אילנות", וסבר כי יהיה בהליך הטיפול ליתן מענה הולם לסיכון מהמשיב, וכי המוטיבציה של המשיב לטיפול גבוהה, אך קיים ספק בעניין סיכויי הצלחת המשיב בטיפול המוצע.

טענות הצדדים

5. בדיון מיום 2.2.2021 נשמעו טענות הצדדים. ב"כ המבקשת עו"ד גלעד אונגר עתר למעצר המשיב עד לתום עמוד 1

ההליכים המשפטיים נגדו. נטען כי האירוע המיוחס למשיב חמור וכי המסוכנות הנשקפת מהמשיב נוכח מעשיו בשילוב עם נתוני האישיים גבוהה. אשר להמלצה לשחרור המשיב לקהילה טיפולית - נטען כי המשיב אינו עומד בתנאי הלכת סויה - הן בשל היעדר סיכוי גבוה להצלחתו בטיפול והן בהיעדר חלופת גיבוי, ומכאן שהמלצת שירות המבחן אינה עומדת במבחני הפסיקה ויש לדחות אותה.

6. ב"כ המשיב עו"ד עידו רז טען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן בהיות המשיב נעדר עבר פלילי מכביד, בשם לב למוטיבציה הגבוהה שלו להשתלב בטיפול חרף מעצרו הממושך זה כארבעה חודשים ובשם לב לנסיבותיו האישיות הקשות שעמן מתמודד המשיב מגיל צעיר. לתמיכה בטענותיו הגיש ב"כ המשיב פסיקה מהערכאות השונות שבהן ביכרו בתי המשפט שחרור נאשמים לקהילה סגורה, אף במקום שבו לא התקיימו תנאי הלכת סויה באופן דווקני.

דין והכרעה

7. אקדים אחרית לראשית ואומר כי לאחר ששמעתי טענות הצדדים ובחנתי את השאלות הצריכות לעניין, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן. ולהלן נימוקיי.

8. אין חולק כי העבירות שבהן הואשם המשיב, ובמרכזן עבירת הפציעה באמצעות נשק קר, חמורות ומקימות נגדו עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. לצד זאת, מושכל ראשון הוא כי מעצר יינקט רק כאשר אין בלתו, וכי על בית המשפט להעדיף שחרור לחלופת מעצר ככל שדי בה להקהות את הסיכון מנאשם באופן המניח את הדעת (בש"פ 2437/20 **נסראלדין נ' מדינת ישראל** (22.4.2020)).

9. הסוגיה הראשונה הנדרשת לבחינה היא עוצמת הסיכון מהמשיב.

בענייננו, אף שהעבירות המיוחסות למשיב חמורות ומלמדות מניה וביה על סיכון ממשי - בראייה של מיהות העושה והמעשים המיוחסים לו - אני סבורה כי רף המסוכנות לביצוע עבירות אלימות על-ידי המשיב בינוני, כפי שהעריך גם שירות המבחן.

10. בבחינת המעשים המיוחסים למשיב נתתי דעתי כי אין עסקין באירוע אלימות מתוכנן מראש, אלא במקרה ספונטני שהתגלגל לאלימות שתחילתה הדדית, אשר הסלים עקב התנהגות המשיב. תוצאות מעשיו לכאורה של המשיב - החתכים ברגליו של המתלונן, מתונות באופן יחסי.

אשר למשיב - הוא יליד 1978 ולחובתו 4 הרשעות קודמות משנת 2005 ועד 2016, כולן בגין עבירות עוון - שלא בתחום האלימות, והרשעתו האחרונה נסובה על עבירת החזקת סמים לצריכה עצמית משנת 2014. המשיב מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל או בעבודות שירות, אלא נדון למאסרים מותנים, ומכאן כי עברו הפלילי אינו מכביד כלל ועיקר.

מנגד, ערה אני לשלושה כתבי אישום התלויים ועומדים נגד המשיב, ובהם הליך בבית משפט השלום בתל-אביב (ת"פ 43916-09-17) בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אירוע שבו הודה המשיב והורשע והוא קבוע לטיעונים לעונש.

אין ספק כי העובדה שהמשיב ביצע לכאורה את המיוחס לו בעודו ממתין לשמיעת טיעונים לעונש בתיק אלימות אחר, מצביעה על הידרדרות במצבו.

11. על נסיבותיו האישיות ועל הערכת הסיכון אפשר ללמוד מתסקיר שירות המבחן הראשון, מיום 16.12.2020, אשר סקר את קשייו של המשיב עם משפחת מוצאו; פגיעה בהיותו נער צעיר (ראו עמוד ראשון למטה); מצוקה נפשית שאלה נקלע ואירוע טראומטי שאליו נחשף בהיותו בן 20 כשהיה עד לפיגוע התאבדות בעיר כפר-סבא. עוד עולה מהתסקיר כי לפני מספר שנים עבר המשיב תאונת עבודה שהצריכה שיקום ממושך, איבד את מקור פרנסתו ונותר ללא קורת גג. בשנה האחרונה חלה הידרדרות במצבו של המשיב, והוא החל לצרוך סמים מסוגים שונים, ובכלל זה הרואין, קוקאין וסמי רחוב נוספים, ובאופן אינטנסיבי עובר למעצרו.

12. כבר בתסקירו הראשון התרשם שירות המבחן כי המשיב מביע הכרה ראשונית בבעיית התמכרותו לסמים, בהשפעות שיש לכך על התנהלותו האלימה ועל הצורך שלו בטיפול אינטנסיבי במסגרת סגורה. לפיכך שירות המבחן חיווה דעתו כי למשיב נזקקות רבה לטיפול בתחום הסמים. בסופו של דבר, לאחר שעבר המשיב ריאיון קבלה והתקבל כאמור לקהילת "אילנות", המליץ השירות על שחרורו, ויובהר כי אין בידו של המשיב להציע כל חלופה אחרת.

13. אף שאמרנו כי יש לבכר שחרור של נאשם לחלופת מעצר הנותנת מענה הולם למסכנותו אל מול מעצר ממש, נקבע בפסיקה כי שחרור לקהילה טיפולית יבחן בשלב גזירת העונש, כשבפני בית המשפט פרוסה התמונה בכללותה על הנאשם. חריג נקבע בבש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סויסה** (21.3.2011) וזאת בעיקר אם החל נאשם בהליך גמילה, ורק אם יש בחלופה בקהילה ליתן מענה לסיכון מנאשם וסיכויי הצלחת הטיפול גבוהים (בש"פ 9181/20 **צרקסוב נ' מדינת ישראל** (4.1.2021)).

14. כפי שטען ב"כ המבקשת, התנאים של הלכת סויסה אינם מתקיימים "ככתבם וכלשונם". אין חולק כי המשיב לא השתתף מעולם בהליך גמילה מסמים. אשר לשני התנאים הנוספים, שירות המבחן העריך כי יש בקהילה הטיפולית מענה להפחתת הסיכון מהמשיב. ברם, הקושי בענייננו נוגע לספק בדבר סיכויי הצלחת המשיב בטיפול ולהיעדרה של חלופת גיבוי.

15. אכן, לכאורה משלא התקיימו תנאי הלכת סויסה, היה מקום להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, כפי שעתרה המבקשת, אך איני סבורה כי כך נכון בענייננו. ראשית, משום שהמשיב לכל אורך מעצרו הממושך זה שלושה חודשים וחצי הביע מוטיבציה גבוהה להשתלב בהליך טיפולי, כך התרשמתי אף אני מדבריו לפני. בעיני מדובר בנדבך משמעותי, אם לא המרכזי, בסיכויי הצלחה בטיפול.

שנית, המשיב מצוי "בשעת רצון" לערוך שינוי בחייו לאחר תקופה ארוכה שבה הידרדר, היה שרוי במצוקה עמוקה ומאס באורח חייו. הליך טיפולי יכול לסייע בידו של המשיב לשקם את חייו, ומהתועלת הצפויה למשיב יצא הציבור נשכר (בש"פ 6079/20 **סאסי נ' מדינת ישראל** (6.9.2020)).

שלישית, חומרת המעשים המיוחסים למשיב אינם ברף גבוה כאמור, ואף לא מסוכנותו. כשמביאים זאת בחשבון בצירוף נסיבותיו האישיות הקשות במיוחד של המשיב, אני סבורה כי יש הצדקה להגמשת תנאי הלכת סויסה במידת מה.

רביעית, קהילת "אילנות" היא קהילה ותיקה, בעלת ניסיון מוכח לאורך שנים של הצלחה בטיפול במכורים לסמים, ואף אלו שעומק התמכרותם ומעורבותם בפלילים לאורך שנים היה ניכר - שלא כבענייננו.

16. בהתייחס להיעדרה של חלופת גיבוי, אכן דרך כלל יש צורך בחלופת גיבוי לשם הליך טיפולי, אולם נסיבות חייו של המשיב והיותו נעדר מעגלי תמיכה כלשהם לא יכולים להטות את הכף עד כדי שלילת הליך הטיפול. נהפוך הוא, נסיבותיו האישיות מצביעות על החשיבות להושיט לו יד וסיוע טיפולי (בש"פ 4930/20 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2020); בש"פ 4336/19 ביאדגלין נ' מדינת ישראל (4.7.2019)).

בסופו של דבר התרשמתי כי האירוע המיוחס למשיב נובע במידה לא מבוטלת ממצוקתו של המשיב ומהתמכרותו, וכי ככל שיינתן לכך מענה טיפולי יצאו המשיב והציבור נשכרים.

לפיכך אני מורה בזאת על שחרורו של המשיב בערובה ובתנאים מגבילים עד לתום ההליכים כדלקמן:

1. ביום 15.2.2021 ישוחרר המשיב ממעצר ויובא על ידי שב"ס עד השעה 10:30 לקהילה הטיפולית "אילנות" (להלן: "הקהילה הטיפולית") על מנת שייקלט שם באותו היום.

2. המשיב ישהה בקהילה הטיפולית בהתאם לתנאי המקום, ולא יצא ממנה אלא בהתאם לתנאי המקום ועל-פי היתר מפורש. מובהר למשיב כי הפרת תנאי הקהילה הטיפולית מהווה הפרה של תנאי השחרור ועשויה להביא למעצרו עד לתום ההליכים.

3. מובהר למשיב כי אם יורחק מהקהילה מכל סיבה שהיא, עליו להתייצב בתחנת המשטרה הקרובה, יוצא נגדו צו מעצר, והוא יובא בפני שופט בתוך 24 שעות, והוא עלול להיעצר עד תום ההליכים.

4. המשיב יהיה בפיקוח מעצרים של שירות המבחן למשך שישה חודשים.

5. נאסר על המשיב ליצור קשר, בין במישרין ובין בעקיפין, עם מי מהמעורבים בתיק.

6. המשיב מתחייב להתייצב לדיון במשפטו או בערעור או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן להימנע מלשבש הליכי חקירה או משפט.

להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לביצועו יחתום המשיב על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪.

בשל מצבו הכלכלי הקשה של המשיב ובהיעדר כל תמיכה לא מצאתי לנכון להורות על הפקדה במזומן או על חתימה של ערבות צד ג, היות שבכך יהיה לסכל את החלטת השחרור.

לא יעמוד המשיב בתנאי השחרור ייעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשפ"א, 09 פברואר 2021, במעמד
הצדדים.